

VERSUS

σχόλια & σύντομα
διατυπωμένες
αντιθέσεις-

C'est la panik!

Με αφορμή την 8η Μάρτη, η κυβέρνηση ανακοινώνει ότι «θα δημιουργηθεί μια εφαρμογή που θα επιτρέπει στη γυναίκα που κινδυνεύει να ζητά βοήθεια με το πάτημα ενός κουμπιού στο κινητό της». Αυτό που σε άλλες χώρες, εδώ και κάποια χρόνια, ονομάζεται *panic button*. Σε συνέχεια των παραπάνω ανακοινώσεων, η Μαρία Συρεγγέλα, υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, αρμόδια για θέματα Δημογραφικής Πολιτικής, Οικογένειας και Ισότητας των Φύλων, δήλωσε μεταξύ άλλων «[...] Δημιουργούμε ένα ολοκληρωμένο πλέγμα πρόληψης, αντιμετώπισης και καταπολέμησης της βίας και παρενόχλησης σε βάρος των γυναικών και διαμορφώνουμε ένα οργανωμένο σύστημα προστασίας των θυμάτων. Στο πλαίσιο αυτό, η εφαρμογή "panic button", θα βοηθήσει τις γυναίκες που βρίσκονται σε άμεσο κίνδυνο να απομακρύνονται από το κακοποιητικό περιβάλλον και να λαμβάνουν άμεσα βοήθεια και στήριξη.»

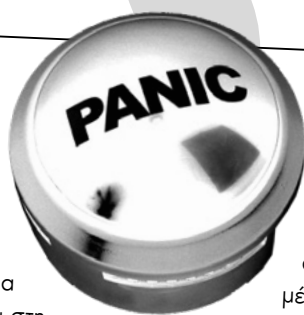
Και εμείς αναρωτιόμαστε, είναι το παραπάνω πλαίσιο το ίδιο με εκείνο που πριν δυο χρόνια μας ανάγκασε στο όνομα του «αόρατου εχθρού» να «μένουμε σπίτι»; Είναι στο ίδιο πλαίσιο που χιλιάδες γυναίκες ανά τον κόσμο αναγκάστηκαν να μένουν σπίτι 24/7 μαζί με τους κακοποιτές τους; Ή μήπως κάτι δεν έχουμε καταλάβει καλά και το «κακοποιητικό περιβάλλον» που αναφέρει η κ. Συρεγγέλα ουδεμία σχέση έχει με τη συνθήκη του σπιτιού; Δεν νομίζουμε.

Και κάτι ακόμη, το νομοσχέδιο για την υποχρεωτική συνεπιμέλεια ανήκει και αυτό στο παραπάνω πλαίσιο; Πώς ακριβώς το «ίσος χρόνος και με τους δύο γονείς» στις περιπτώσεις των κατ' αντιδικία διαζυγίων συνεπάγεται τη λήξη της ενδοοικογενειακής βίας τόσο απέναντι στις γυναίκες όσο και απέναντι στα

παιδιά; Θα το ξαναπούμε, αυτό που κάνει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, ανάμεσα σε άλλα, είναι να διαιωνίζει τις κακοποιητικές συμπεριφορές σε βάρος των γυναικών και των παιδιών, αφού δεν αφήνει κανένα απολύτως περιθώριο στις γυναίκες «να απομακρύνονται από το κακοποιητικό περιβάλλον και να λαμβάνουν άμεσα βοήθεια και στήριξη.»

Να μην ξεχνάμε, επίσης, ότι η -όποια- αρμόδια για θέματα Ισότητας Φύλων, είναι ταυτόχρονα αρμόδια και για θέματα Δημογραφικής Πολιτικής και Οικογένειας. Πολλά άρθρα και αναλύσεις περί υπογεννητικότητας ξεπηδούν τα τελευταία χρόνια εν είδει επιστημονικών παρατηρήσεων, «Πρωτοβουλία για το Δημογραφικό» από τη Eurobank με συνοδευτικό υπότιτλο «Μπροστά για την Οικογένεια» και άλλα πολλά, προσέχοντας πάντα τον λόγο τους για να μην έχουν την ίδια τύχη με το «1ο πανελλήνιο συνέδριο Γονιμότητας και Αναπαραγωγικής Αυτονομίας: Όρια και επιλογές» που προκάλεσε τόσο μεγάλο σάλο ώστε τελικά ακυρώθηκε.

Αυτές οι σύντομες παρατηρήσεις, μας βοηθάνε να μην χάνουμε το δάσος. Ναι, το πρωτοεμφανιζόμενο στην Ελλάδα *panic button* μπορεί όντως να βοηθήσει αρκετές γυναίκες. Πολλοί και πολλές είναι αυτές που θα χειροκροτήσουν αυτή την κίνηση. Πίσω όμως από τέτοιες κινήσεις, δεν πρέπει να ξεχνάμε να κοιτάμε την συνολική εικόνα: ότι η επίθεση ενάντια στην αυτοδιάθεση του γυναικείου σώματος μπορεί να μην είναι πλέον αποκάλυψη, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει. Ότι με πρόσχημα το #metoo και την «έμφυλη βία» ως σλόγκαν, το κράτος έχει ξεκινήσει εδώ και καιρό να μιλά για εμάς και τα -δήθεν- συμφέροντά μας και το γεγονός αυτό πρέπει να το βλέπουμε, τουλάχιστον, με κριτική ματιά.



To live streaming ήταν μόνο η αρχή!

Ας υποθέσουμε πως ο Snoop Dog χρειάζεται συστάσεις. Ράπερ της golden era του αμερικάνικου hip-hop, πρωτοεμφανίστηκε το 1992 σε συνεργασία με έναν έτερο living legend του είδους, τον Dr. Dre, δισκογραφώντας στην Death Row Records. Αφού πέρασαν 30 χρόνια από το ντεμπούτο του και έχοντας διανύσει πολλά τσιγάρα δρόμο, φέτος αποφάσισε να αγοράσει την εταιρεία που τον ανέδειξε και να βγάλει το εικοστό προσωπικό του album, το οποίο δεν ακούσαμε. Ακούσαμε βέβαια κάτι φήμες πως στην εταιρεία βρίσκεται ως μπροστινός, καθώς η περσόνα του χαίρει μεγάλης δημοφιλίας και η κατεύθυνση που έχει πάρει η δισκογραφική απαιτεί ένα τέτοιο image. Πιο συγκεκριμένα, δια στόματός του διακηρύχθηκε πως η Death Row μπαίνει με τα μπούνια στη νέα διαδικτυακή εποχή της επαυξημένης πραγματικότητας. "Όπως κάναμε έφοδο στη (μουσική) βιομηχανία και από ασήμαντοι γίναμε μεγάλοι, έτσι θέλω να γίνω μεγάλος και στο metaverse". Ας ελπίσουμε αυτό το άνοιγμα να πάει καλύτερα από εκείνο που έκανε δηλώνοντας rastafari και προσθέτοντας στα ψευδώνυμά του το Snoop Lion. Προς το παρόν πάντως, ένας fan του αγόρασε ένα ψηφιακό ακίνητο δίπλα στην πολυτελή ψηφιακή βίλα του έναντι 450.000 δολαρίων. Θαυμαστή η μετα-εποχή. Ας ελπίσουμε ο εργαζόμενος που του στρίβει τα τσιγάρα να πληρώνεται καλά είτε σε πραγματικό χρήμα είτε σε κρυπτονόμισμα.





Κουφάλες διαπολόγοι θα τις σπάσουμε τις ζυγαριές

“Σύμφωνα με στοιχεία του ΟΟΣΑ από το 2019, δε, στην παχυσαρκία οφείλεται το 9% των επίσιων δαπανών υγείας στην Ελλάδα. Σύμφωνα με την ίδια μελέτη, το ετήσιο ΑΕΠ στην Ελλάδα κατά την περίοδο 2020-2050 θα είναι 3% μικρότερο από ό,τι θα ήταν αν δεν υπήρχαν οι οικονομικές συνέπειες της παχυσαρκίας.” Σε τούτο το σοφό συμπέρασμα - ανάμεσα σε άλλα - κατέληξε το think tank διαΝΕΟσις σε έρευνά του με τίτλο *Παχυσαρκία και συνοδά καρδιομεταβολικά νοσήματα: Αιτίες - Συνέπειες - Λύσεις*. Το προϊόν του συγκεκριμένου οργανισμού μπορεί να το διαπιστώσει κι ένα γυμνασιόπαιδο βλέποντας τις ευχαριστίες που έχει λάβει από κυβερνητικά celebrities. Τι λένε λοιπόν τα τζμάνια του ΣΕΒ και της προληπτικής ιατρικής;

Αρχικά, μας παρουσιάζουν τις έννοιες της υπερβαρίας και της παχυσαρκίας ως κάτι το οποίο, εκτός από επιβλαβές για τα ίδια τα άτομα, βαραίνει και το εθνικό σύστημα υγείας. Οι άνθρωποι οι οποίοι κατατάσσονται σε αυτές τις κατηγορίες είναι πιθανότερο να υποφέρουν από καρδιαγγειακά, εγκεφαλικά, πέτρες στη χολή, διαταραχές ύπνου, και πολλά ακόμη. Έχεις παραπάνω κιλά λοιπόν; Δεν φτάνει που η ζωή σου είναι ήδη δύσκολη και γίνεται δυσκολότερη λόγω των κοινωνικών προκαταλήψεων για την εμφάνιση, έχεις ευθύνη και για το δημογραφικό πρόβλημα του τόπου, όπως επίσης και για τις κλίνες ΜΕΘ που ποτέ δεν φτάνουν. Τρώμε από το ΑΕΠ και χέζουμε ελλείμματα, διάολε!

Το πρόβλημα εμφανίζεται με ιδιαίτερη ένταση σε περιοχές όπως το Κερατσίνι και λιγότερο στο Χαλάνδρι. Τα παιδιά που τα προσέχουν οι παππούδες κι οι γιαγιάδες τους έχουν μεγαλύτερο θέμα. Κάπνιζες κατά την κύηση; Έστω και παθητικά; Το θήλαζες το μωρό και για πόσο; Νιώθεις ασφαλής στη γειτονιά σου ώστε να βγεις και να αθληθείς; Δεν καταναλώνουμε αρκετά φρούτα και λαχανικά και σαβουριάζουμε φθηνά προκατεψυγμένα κοτόπουλα. Όλα τα παραπάνω, σε συνάρτηση με τον δείκτη μάζας σώματος (που αυτήν την περίοδο μετριέται με συγκεκριμένο τρόπο, αύριο ποιος ξέρει τις νέες μεταβλητές του), δημιουργούν έναν - όχι και τόσο νέο - τρόπο παρέμβασης στις συνήθειές μας. Και αυτά τα στοιχεία πολύ σύντομα ίσως καθορίσουν την ασφαλιστική εισφορά του καθενός και της καθεμιάς στα ταμεία ή τη συμμετοχή μας σε διάφορες εξετάσεις. Παχυσαρκία λοιπόν! Ή θα μας φαν ή θα τους φάμε. Πάντως, δε θα φαγωθούμε μεταξύ μας.

★
Σφηνάκια που ★
★ δεν ήπιαμε ★

Θα σου ζητούσα να πάμε σε μία συναυλία, αλλά οι πορτιέρηδες πλέον μας σκανάρουν και δε θέλω να ξέρουν πως σκοπεύουμε να ιδρώσουμε δίπλα - δίπλα. Θα σε ρωτούσα αν σου αρέσει το θέατρο, αλλά δε νομίζω πως η διαφάνειά μας επιτρέπει να αγνοήσουμε τη βαριά πόρτα και τους ηχομονωμένους τοίχους του φουαγιέ. Γι' αυτό ας αρκεστούμε στις συνόψεις των περιστάσεων, τις χλιαρές κριτικές στο ίντερνετ και τη φαντασία: το τελευταίο όχημα που μας δέχεται χωρίς εισιτήριο και ελεγκτές.

Οι κυρίες έχουν πιάσει θέση κάτω από την ομπρέλα που κρατάει ο σύζυγος με την ελπίδα να μην φριζάει το μαλλί τους λόγω της ψιχάλας. Οι κύριοι κοιτάνε τα ρολόγια τους λες και θα ξεκινήσει η παράσταση δίκως αυτούς και τα πιτσιρίκια νιώθουν άβολα μέσα στα στενά τους ρούχα. Δεν είναι ότι πηγαίνουν όλοι μαζί συχνά σε τέτοια events και οι γονείς τούς φόρεσαν την περσινή επίσημη περιβολή, αλλά από τότε εκείνα ψήλωσαν και τα μπλουζάκια δεν τους χωράνε. Τα αυτοκόλλητα που είναι τοποθετημένα στις εισόδους και στο πλακόστρωτο υπενθυμίζουν πως πρέπει να τηρείται η απαραίτητη απόσταση μεταξύ των οικογενειών. Το ίδιο υπονοεί κι ένας νταβραντισμένος που φέρει γουόκι-τόκι και σουλατσάει πάνω-κάτω στο πεζοδρόμιο κοιτώντας αμήχανα τους εν αναμονή θεατές. Δυό αδερφάκια τον έχουν πάρει χαμπάρι και ψιθυρίζοντας το ένα στο άλλο σκάνε στα γέλια και τον κοιτάνε. Ένα άλλο πιτσιρίκι ανακαλύπτει ένα μισοσκισμένο αυτοκόλλητο, παρόμοιο με τα προηγούμενα αλλά και καθόλου, και ρωτάει τον πατέρα του γιατί δεν χωράνε όλοι στο θέατρο. Ο πατέρας δυσανασχετεί με την ερώτηση κι αναλαμβάνει να βγάλει τα κάστανα από τη φωτιά η έξυπνη της οικογενείας: «γιατί κάποιοι είναι ψηλότεροι από άλλες, κάποιες είναι πιο χοντρές, κάποιοι δεν έχουν εισιτήριο και, γενικά, κάποιοι είναι πιο ίσοι από άλλους. Κάνε υπομονή και θα καταλάβεις αφού τελειώσει η παράσταση!»

Δειλά-δειλά κάτι κινείται στην είσοδο και ξαφνικά η πίσω πόρτα ανοίγει. Μαζί με τα μουρμουριτά των πρώην θεατών ακούγεται κι ένας εκκωφαντικός βρυκηθμός, ο οποίος προέρχεται από ένα δίοδο λιοντάρι! Οι ενήλικες παραμερίζουν και τα πιτσιρίκια τρέχουν δήθεν έντρομα, αλλά στην πραγματικότητα θέλουν απλά να τρέξουν. Όταν το λιοντάρι φτάνει στη μέση του ημι-υπαίθριου, σταματάει, βγάζει από την χνουδωτή κοιλιά του πλαστικά ποτηράκια κι ένα χάλκινο σκεύος, σαν αυτά που σερβίρουν το σαλέπι, και ξεφωνίζει με σπαστή προφορά: «Σφηνάκια γάλα, για όλα τα καλά παιδάκια!». Τα παιδιά στο ημι-υπαίθριο με σάλια στο στόμα περικυκλώνουν το άγριο θηρίο, οι ξενέρωτοι γονείς απαξιούν -μάταια- τα σφηνάκια με γάλα και βανίλια και όσοι περίμεναν να δουν την παράσταση, πλέον ανυπομονούν να σκαναριστούν στα γρήγορα και αυτή να τελειώσει, ώστε να ζήσουν μία από τα ίδια. Εκτός από τους ξενέρωτους γονείς φυσικά.

Η παράσταση αδιάφορη: κάποιο δυστοπικό σενάριο το οποίο το είχε ήδη ξεπεράσει η ίδια η ζωή. Το λιοντάρι εμφανίστηκε μονάχα σε μια σκηνή, χωρίς λόγια, μονάχα ένας βρυκηθμός ανάμεσα στα υπόλοιπα ζώα της φάρμας. Το ρόλο του τον έπαιζε ο Πέτρος, τον οποίον εάν τον ρωτούσες από πού είναι -γιατί φαινόταν πως δεν ήταν από δω γύρω- σου απαντούσε με βαριά σλάβικη προφορά, πως η χώρα του δεν υπάρχει πια. Ούτε το πραγματικό του όνομα ήξερε κανείς, καθώς δεν υπήρχε πουθενά στο σενάριο το ρολάκι του. Οι θεατράνθρωποι τον έβαλαν να εμφανιστεί για λίγο σ' εκείνη την σκηνή, αφού τον έβλεπαν ότι το είχε με το πάλκο, αν και ο ίδιος ήταν τεχνικός στα φώτα. Το σόου με τα σφηνάκια ήταν δικιά του πρωτοβουλία, δεν πείραζε κανέναν κι εξάλλου όλα τα καλά παιδάκια γουστάρουνε σφηνάκια γάλα!